

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii, nr. 118 Pitești, Arges
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail :
Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 42/01.03.2010
privind solutionarea contestatiei depusa de
SC X SRL din Curtea de Arges
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010

Prin adresa fn. inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010, SC X SRL din Curtea de Arges a formulat si depus contestatie impotriva deciziei de impunere nr. X/2009 privind suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata,
- X lei majorari de intarziere aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 205 si art. 209 (1) lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL din Curtea de Arges.

I. In contestatia formulata petenta precizeaza ca in perioada mai – august 2009 a achizitionat bunuri de capital cat si bunuri destinate revanzarii in suma de X/ lei pentru care a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, „ ... furnizorul de la care au fost achizitionate bunurile este inregistrat in scopuri de taxa pe valoarea adaugata, nu are activitatea suspendata la Registrul comertului si nici regim derogatoriu. ”

Petenta sustine ca si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in baza art. 145 si ale art. 146 din Codului fiscal si ca achizitiile au fost efectuate in baza unor facturi fiscale si sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile. Bunurile reprezentand „ ...utilaje specifice industriei confectiilor de imbracaminte ce urmeaza a fi utilizate pentru fabricarea articolelor de imbracaminte ... ” au fost inregistrate in

evidenta societatii ca active immobilizate, sau au fost destinate revanzarii (motostivuatorul achizitionat cu factura nr. X/2009 cu valoarea de X lei a fost vandut cu factura nr. X/2009 cu valoarea de X lei).

In contestatie se mai sustine ca a fost necesara achizitionarea de utilaje specifice industriei de productie a confectiilor de imbracaminte ca urmare a faptului ca „ ...*societatea nu detinea utilaje necesare realizarii productiei, subcontracta comenzile altor societati ...*” si activeaza in domeniul confectiilor textile.

In ceea ce priveste justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, petenta arata ca motivul de fapt invocat de organele de inspectie fiscala in decizia de impunere „ ... *este in mod evident nejustificat.*”, deoarece deducerea s-a facut in baza facturii fiscale „...*formular ce contine toate elementele prevazute la art. 155 alin (5) iar bunurile economice au fost achizitionate, asa cum am aratat, pentru a fi utilizate in folosul atat de operatiuni scutite cu drept de deducere cat si de operatiuni taxabile* ” si nu a avizului de insotire a marfii asa cum eronat s-a retinut in raportul de inspectie fiscala.

Astfel, SC X SRL solicita anularea deciziei de impunere nr. X/2009 si exonerare de la plata taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei si a majorarilor de intarziere aferente in suma de X lei.

II. Organele de control din cadrul Activitatii de inspectie fiscala - Biroul de control financiar au procedat la efectuarea unei inspectii fiscale partiale privind modul de calcul, declarare, evidentiere si virare a taxei pe valoarea adaugata, constatand urmatoarele:

In lunile mai, iulie si august societatea a inregistrat in contabilitate un numar de 13 facturi fiscale emise de SC Z SRL din Curtea de Arges in baza carora a dedus taxa pe valoarea adaugata inscrisa in aceste facturi in suma totala de X lei.

Referitor la facturile in cauza, in raportul de inspectie fiscala se precizeaza urmatoarele:

- pe nici una din facturi nu este mentionat cine a efectuat transportul si cu ce mijloc de transport;
- societatea nu dispune de mijloace de transport marfa si nici nu a prezentat facturi pentru efectuarea transportului acestor utilaje;
- SC Z SRL a depus pentru luna iunie 2009 decontul de tva pe zero si nu a depus situatia financiara pe semestrul I 2009;
- SC Z SRL nu a fost gasit la domiciliul fiscal declarat pentru a prezenta documentele contabile privind livrarea efectuata in lunile mai, iulie si august 2009;
- in balanta de verificare intocmita la 30.06.2008 depusa de SC Z SRL nu sunt evidentiata utilaje ci numai marfuri in sold de X lei;
- facturile in cauza nu au fost achitate pana la data efectuarii verificarii;

- SC X SRL nu a prezentat contract de achizitie a utilajelor mentionate si de stabilire a modalitatilor de plata;
- utilajele respective nu puteau fi destinate procesului de productie a confectiilor textile intrucat societatea nu a mai inregistrat tva colectata din vanzari de confectii in perioada iunie – septembrie 2009;
- societatea nu a prezentat note de receptie pentru utilajele respective;

Fata de aceste constatari, organele de inspectie fiscala au stabilit ca tranzactiile comerciale respective nu au avut loc, fapt pentru care taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei se constituie debit suplimentar conform prevederilor art. 145 (2) lit. a) din Codul fiscal conform caruia orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

Totodata, organele de inspectie fiscala au invocat dispozitiile Deciziei nr. 5/2007 emisa de Înalta Curte de Casatie si Justitie potrivit careia taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.

Pentru neachitarea in termen a debitului suplimentar de taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea majorarilor de intarziere.

Astfel, in baza raportul de inspectie fiscala nr. X/2009 a fost emisa decizia de impunere nr. X/2009 si prin care a fost stabilita o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de X lei si majorari de intarziere aferente in suma de X lei.

III. Cu adresa nr. X/2010 Activitatea de inspectie fiscala Arges a inaintat referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei in care se precizeaza ca facturile fiscale in cauza nu indeplinesc *“...conditia de document justificativ legal in sensul ca nu au mentionat informatiile despre modul de efectuare a transportului bunurilor respective, cine a efectuat transportul si cu ce mijloc de transport”*, societatea nu a prezentat documente de justificare a transportului acestor bunuri cu mijloace de transport inchiriate sau proprii, nu a prezentat documente contabile de depozitare a bunurilor respective in spatiile societatii sau pentru lasarea acestora in custodie sau pentru depozitarea acestora in alte locuri.

De asemenea, in referat se precizeaza ca la data emiterii facturilor respective SC X SRL nu mai desfasura activitate de fabricare a articolelor de imbracaminte, ceea ce inseamna ca masinile de croitorie mentionate in facturile respective nu puteau fi folosite in interesul operatiunilor taxabile

conform prevederilor art. 145 (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata, organele de inspectie fiscala mentioneaza ca societatea nu a prezentat la data controlului contractul de achizitie al bunurilor respective, nu a achitat contravaloarea celor 13 facturi fiscale si nu a prezentat documentele de receptie a bunurilor respective, propunandu-se respingerea contestatiei ca neintemeiata.

IV. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivatiile petentei, documentele existente la dosar, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adaugata.

In fapt, in perioada mai - august 2009 societatea a inregistrat in contabilitate un numar de 13 facturi fiscale emise de SC Z SRL din Curtea de Arges pentru masini si utilaje si diverse materiale de constructii, in baza carora a dedus taxa pe valoarea adaugata inscrisa in aceste facturi in suma totala de X lei.

Prin decizia de impunere nr. X/2009 organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de X lei prin neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in cele 13 facturi fiscale emise de SC Z SRL pe considerentul ca documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care precizeza:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

(....)

Art. 146(....)

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - g):

1. să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1); și

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei;(....)”.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, potrivit cărora:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”, precum și ale pct. A din Normele metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind activitatea financiară și contabilă aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, care precizează:

“ 1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz.

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;
- denumirea și, după caz, sediul unității care întocmește documentul;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu

atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Fata de aceste prevederi legale se retine ca persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor aprovizionate de la o alta persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, iar pentru exercitarea dreptului de deducere persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu facturi fiscale sau cu alte documente legal aprobate emise pe numele sau de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

De asemenea din actele normative sus mentionate se retine ca documentele justificative care stau la baza inregistrarii in contabilitate angajeaza raspunderea atat a persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat cat si a celor care le-au inregistrat in contabilitate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei s-a retinut ca SC X SRL si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale emise de SC Z SRL desi facturile in cauza nu indeplinesc conditia de document justificativ legal in sensul ca nu au mentionat informatiile despre modul de efectuare a transportului bunurilor respective, cine a efectuat transportul si cu ce mijloc de transport, societatea nu a prezentat documente de justificare a transportului acestor bunuri cu mijloace de transport inchiriate sau proprii.

Mai mult petenta nu a justificat intrarea in patrimoniul societatii cu intocmirea notelor de intrare receptie, nu a prezentat documente contabile de depozitare a bunurilor respective in spatiile societatii sau pentru lasarea acestora in custodie sau pentru depozitarea acestora in alte locuri.

De asemenea, organele de inspectie fiscala precizeaza ca la data emiterii facturilor respective SC X SRL nu mai desfasura activitate de fabricare a articolelor de imbracaminte, ceea ce inseamna ca masinile de croitorie mentionate in facturile respective nu puteau fi folosite in interesul operatiunilor taxabile conform prevederilor art. 145 (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata, organele de inspectie fiscala mentioneaza ca societatea nu a prezentat la data controlului contractul de achizitie al bunurilor respective, nu a achitat contravaloarea celor 13 facturi fiscale si nu a prezentat documentele de receptie a bunurilor respective, propunandu-se respingerea contestatiei ca neintemeiata.

In concluzie, avand in vedere si dispozitiile art. 6 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, conform caruia: “ *Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.* “, se retine ca pentru achizițiile de bunuri efectuate de la SC Z SRL in baza celor 13 facturi nu s-a facut dovada livrării bunurilor si daca acestea sunt destinate utilizării in folosul operatiunilor sale taxabile, fapt pentru care organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit ca societatea nu poate beneficia de dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, pentru acest capat de cerere contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

2. Referitor la suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ *ART. 119*

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

....

ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. “

Avand in vedere ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL o diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de X lei aferente diferentei de debit, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al majorarilor de intarziere in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

Pentru considerentele retinute aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, pct. A din Normele metodologice de intocmire si utilizare a registrelor si formularelor comune pe economie privind activitatea financiara si contabila aprobate prin Ordinul ministrului finantelor nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, art. 6, art. 119 si art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, se :

DECIDE

Respingerea contestatiei formulate de SC X SRL impotriva deciziei de impunere nr. X/2009 privind suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata,
- X lei majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

Director coordonator